

Tam Thập Tam Cung

Chương 53

Khi Xà Bì Ri

Nhan m không ph lòng k v ng c a m i ng i s ng sót qua kh i ba ngày trên Thiên Hình ài.

n ngày th ba, nh s huynh c ng ã n, khi b nàng t trên Thiên Hình ài xu ng mi ng m m không kh i há h c: “Nhan m, mu i úng là mình ng da s t, nh c a nh”.

Nhan m không còn h i s c nói chuy n, nh ng v n có th b n ánh m t tóe l a vào nh s huynh: úng là há có cái lý này, cho dù là m t tiên t hào s ng h n n a c ng nghe không l t tai m y l i này. Nàng ây v n luôn mong m i có th tr nên yêu ki u y u u i. Xét tình hình tr c m t, yêu ki u thì c i nàng thúc ng a c ng u i không k p, riêng y u u i thì v n còn t o kh n ng.

Nàng c m th y mình úng là không x ng v i huy t m ch cao quý c a t di p h m m, c nh m t g c c d i, ngh ng i l y s c m y ngày là ã có th xu ng t i l i. V a i c thì nàng li n mu n tr v a Nhai. S ph g i nàng n a Nhai trông coi sách, gi nàng ã gây h a l n n v y, không th n chút vi c nh s ph giao cho c ng làm không xong.

àm Trác không ng n c n, ti n nàng kh i núi Thiên Trì, dùng nh ng l i l th m thía c n d n: “Phen này c m t bài h c, sau này ph i bi t ngoan ngoãn m t chút, ng su t ngày gây h a n a”.

Nhan m l m b m: “ i s huynh, huynh úng là còn gi ng s ph h n s ph n a...”.

Nàng i ch m ch m v phía a Nhai, i c m t lúc, bóng dáng cung i n còn ch a th y âu thì h i th ã b t u có chút n ng nh c. T khi t trên Thiên Hình ài xu ng, th tr ng nàng t d ng t t d c áng k , càng không c n nh c t i ch th ng tích ngang d c trên l ng trông vào th m h i c nào. Còn may nàng v n thông th o thu t pháp ch a tr , không thì s m ã toi m ng.

Nàng i n khi nào m t thì d ng l i ngh m t lát, sau ó ng d y i ti p, sau cùng có m t l n khi d ng l i ngh ã l n ra b t t nh nhân s . Tr c khi m t i ý th c, Nhan m m màng trông th y m t thi u niên ng i khoác y ph c en tuy n b c n c nh mình.

Thi u niên kia ch kh cú u nhìn nàng, không h nhúc nhích. Ch là b y gi nàng ý th c ã m h , không cách nào nhìn rõ t ng m o c a ng i này. Nàng u o i ngh , b d ng hi n gi c a mình, ngo i tr k mù thì ai c ng nhìn

ra là b. sao. Nàng thi u niên kia li c m m dán m t vào nàng c nh ang nhìn v t th l .

Nàng hi n gi tuy s c m t khó coi m t chút, đáng v không c trang nhã m t t o, nh ng ch c c ng ch a n ng i ng i c m ph n, ch ng tai gai m t y ch ?

Nhan m n m m th y m t gi c m r t k l .

Trong m , nàng ch là m t g c sen vô tri vô giác, Dao Trì t phía mây mù, trong ao có r t nhi u r t nhi u cá. t nhiên t âu xu t hi n m t thi u niên ng i khoác y ph c en tuy n, nh c v t áo lên r t có phong thái ng i x m xu ng c nh ao sen. Thi u niên này đáng v anh tu n, ôi m t en sâu hun hút, n c da c nh chi c chén s màu tr ng ngà trắng men bóng loáng mà s tôn không n dùng, s ng m i cao th ng khi n g ng m t v i nh ng ng nét m m m i b t lên v kiêu d ng ng i ng i. Thi u niên c k p l y ph n cu ng hoa khi còn trong hình d ng m t cây sen m i l n c a nàng, trên m t ch ng mang chút bi u c m nào. Nhan m b c mình, nh n không n i chìa tay sang m vào ng i c u ta, nh ng thi u niên kia nét m t v n c không chút bi u c m, c p hai m t xu ng ch còn l i m t c p mi dài.

Nhan m không kh i ngh th m, mình không ph i m t g c sen sao, sao l i có tay, h n n a th c m giác ánh ng i này sao l i chân th t n v y?

Nàng gi t n y mình, choàng t nh d y t trong m . o m t m t vòng xung quanh, v n là n i mình ngh l i tr c ó, nh ng bên c nh ng nói là thi u niên áo en, n c cái bóng qu c ng không có.

Nhan m kh c a mình, m t c n au b ng rất l i lan t l ng ra kh p toàn thân. Nàng không tìm c c n r ng nh n m t, mi ng hít hà, s m bi t th này ã không i làm th chuy n ó r i, ây hoàn toàn là t mình chu c l y, có au ch t c ng áng i.

Nàng c ng không bi t b n thân khi ó ã ngh gì n a. Có khi c m th y, mình úng là ngu h t thu c ch a.

Sau khi tr v a Nhai, nàng phát hi n ng Uyên ã r i kh i. C ng ph i, m t i ph ng ã có th nhìn th y, th thì c ng ã n lúc quay v .

Trên Thiên ình không th v ng v n phạm tình, càng hu ng h chi l i là b n h .

Nhan m bi t mình ph i lòng i ph ng, c ng bi t th tình c m này c n b n không có ngày nói ra c, có th sau tr m n m n a, phạm gi i th s m y phen th ng tr m, còn nàng r i c ng có th lãng quên. Vi c u tiên tr c m t là i u đ ng cho t t th tr ng, dù gì thì thân xác này c ng là c a nàng, cái m ng này c ng là c a nàng, s h u c a b n thân ph i ch m lo âu vào y tr c.

Nhan m ngh ng i i u đ ng m t th i gian, n lúc có th i l i ch y nh y thì b t u nhàm chán n ch u không n i, bèn ra ngoài i d o xung

quanh. Mỵ lịn nàng đi ngang Diên Hư Cung, nghe thấy bên trong truyền ra một chuỗi âm thanh gầy đàn. Sự tôn nàng Nguyên Thủy Trừng Sinh đi thì tra là một vị tiên quân tài, cảm kích thì há tụy chạp nàng tình thông nhặng cng ã là r t có ngón ngh. Thi tho ng s tôn đi nguy t th ng hoa tr i d y c m h ng c ng s g y vài khúc nh c, nh s huynh là con m t võ không thích các th lo i t p h c, còn Nhan m thì hoàn toàn không có thiên tu h c âm lu t, m t chỉ c th t huy n c c m th ng h ng có th b nàng g y ra âm i u kéo nh b n dây chun. Ph ng ch ng là do nàng ã liên l y Ch Tích, mu i y tuy có th g y c vài khúc nh c n gi n nh ng âm i u thì l i có ph n k quái, lo n x .

Nàng ng ngoài vách tường Diên Hư Cung, vnh tai lắng nghe tiếng đàn bên trong. Âm sắc r t chu n, ch là ng i g y đàn còn r t non tay, bên trong có l n t p âm dây đàn b t. C v y nghe c vài l n, nàng th t lòng nh n không n i lén l nh vào trong, trên ng ch m m t vài tiên ng ang bê khay, i ph ng trông thấy nàng, cúi u cung kính g i m t ti ng “Chi tiên t ” r i i kh i.

Diên Hư Cung là tiên dinh của ng Uyên Quân, nàng v n không mu n vào trong, nh t cu c v n không nh n n i.

Nhan m ng ngoài sân, nhìn mu i mu i song sinh của mình qu tr c chỉ c bàn đàn, ng tay áo h i tr t xu ng, l ra ôi c tay tr ng mu t. Bên m t góc bàn t m t l tr m nho nh , ang l n l b c lên nh ng d i khối tr ng nhè nh . ng Uyên Quân cúi th p ng i ng sau lưng mu i y, ch c ch c l i n nh ho c g y lên dây đàn.

“T ch” m t ti ng, Ch Tích làm t m t s i dây đàn, không kh i nh n nh n m i, mi ng lí nhí nói câu gì ó. ng Uyên tr c sau v n gi n c i trên môi, r t m c kiên nh n thay s i dây đàn ã b t xu ng, r i lên dây l i t u.

Hai ng i này, c h t nh b c r a t trong tranh.

Nhan m ng nhìn m t lúc lâu, r i m i kh xoay ng i r i kh i. Ch Tích là ng i thân nh t c a nàng, n u nh là ng Uyên Quân, nàng c m th y nh v y r t t t. Trên th gian này, ng i thân thi t nh t c a nàng, cùng v i ng i nàng yêu thích, không còn gì t t p h n.

C ng nàng lao i nh bay, c h ng nh có ng n l a không nhanh mà c ng không ch m ang thiêu t, nh ng tiên ng i ng c chỉ u g p nàng u nh c cung kính g i m t ti ng Chi tiên t . Nh ng nàng không ph i Ch Tích. Nàng tr c nay ch a t ng c m th y g ng m t b n h gi ng nhau có gì không t t, nh ng lúc này nghe vào l i m a mai không tài nào k xi t.

“Chi Tiên t ?” L c C nh hai tay bê m t ch ng v n th ng c chỉ u i t i, th y nàng h p t p l t qua c nh mình, bèn d ng l i t t h i han, “Trong ng i không c kh e , sao l i v i v ã n v y?”.

Nhan mỉm cười thoáng lơ lửng. Ch Tích không hiểu là bị lạc thế nào, vô ý vô tình như vậy.

Lúc Cánh chim xoay lưng về phía sang một bên tay, tay trái còn lại như vậy. Nàng: “Tiên tử này trong ngực không thể thì hãy trở về nghỉ ngơi một lát”.

Nhan mỉm cười yên lặng, cũng chẳng rõ bản thân rốt cuộc đang nghĩ gì, giữa lúc đầu óc mông mênh nghe thấy gì nghe nói sự xen lẫn hỗn loạn của chính mình: “Ta không phải Ch Tích! Tại sao các ngươi lại cứ ngỡ như là ta thành Ch Tích?...”. Lúc Cánh chim nhìn nàng, Nhan mỉm cười bí ẩn, xoay người chạy ào ra ngoài.

Thật ra nàng chẳng phải cảm nhận bản thân và Ch Tích có gì gì gì, nhếch nhếch, ít ra sự phẫn nộ và các sự huynh hủ không nhìn nhận, nàng cũng không thể nào nhìn nhận. Ch Tích chẳng hiểu đâu, nhếch nhếch, tạo nên duyên dáng, người khác khi trò chuyện cùng muội ấy sự không yên tâm vì cảnh tượng hỗn loạn, muội ấy nói gì làm gì cũng có thể khi người khác lòng sinh thì cũng vậy.

Nàng quả nhiên là không sánh được.

Một khoảng thời gian rất lâu sau đó, Nhan mỉm cười an phận thế này, sự tôn trọng lẫn nhau Nhai khi mà trả lời về tu hành của nàng, gần như là nào cũng có sự hài lòng. Cũng vậy an phận qua một thời gian thì đã tiên hi Dao Trì.

Như vậy Nhan mỉm cười hóa giải cũng là giữa lúc đi ra tiên hi Dao Trì. Còn hôm nay, nàng đã có thể đứng bên ngoài uổng trả. Nàng không có tiên giai, dĩ nhiên không thể xử lý, vẫn như đã hạ hạ sự phẫn nộ chút tiên khí, kết quả cũng như sự phẫn nộ là ông Hoa Thanh Quân, hai người luôn có pháp nói chuyện nàng phải đứng mình như ngáp liên miên, cuối cùng không thể không lên chuồn khi.

Ông Uyên Quân cũng là khách mời danh của Tây Vực Mộng, cách nhau lập lập bình đẳng, cũng không để gì cảm thấy. Nhan mỉm cười thấy gặp nhau chỉ bằng không gặp, chệch gặp phải người rình nàng lại khó tránh cảm thấy, lúc đó mặt mày xám xanh thẫn thờ, cũng như cảm thấy bị nhai tai ác nào đó.

Nhan mỉm cười đứng lên óa sen về phía cảnh khảm trên, mỉm cười khi thì thầm: “Này này về chỗ này này...”. Ch là không biết liệu có gì cảm thấy nào tự nhiên hóa thành người, như nàng rất lâu về trước không. Nàng đang mỉm cười suy nghĩ thì chợt nghe phía sau vang lên một chuỗi tiếng chuông chân trầm, bèn theo phía xoay lưng nhìn.

Người kia chỉ mỉm cười, giữa tay nắm lấy một nhánh sen, như cánh sen màu hồng nhạt ngả vàng nằm trên tay họ. Một vị trí giữa tay họ một chiếc cốc màu, chỉ có người này, và cả vị trí họ kia.

Nhan m th n th nhìn h n, không tài nào d i m t i c.

Nàng qu nhiên, v n không th d dàng quên c nh v y.

“Ng i sao l i m t mình tr n ây? C m th y bên kia quá n ào ?” ng Uyên ngo nh u sang, m m c i h i.

Ph n má b thiêu b ng c a h n ã lành l i không ít, d n hé l dung m o ban u, ánh m t trong tr o sáng ng i.

Nhan m m t nhìn ao sen, mi ng c c l c áp: “Không ph i n, là do không thích ng i trong y”.

ng Uyên kh “ m” m t ti ng, b o: “Th thì v thôi, Dao Trì m i l n m h i ph i m t d m ba ngày, ít i m t hai ng i c ng s không ai phát hi n”. H n buông cành hoa ra, gi tay v phía nàng: “ i thôi”.

Nhan m nhìn bàn tay h n, trong lòng tr i d y m t ý ngh cay c không cách nào è nén: “Ng i t ng, ng i ang nói chuy n v i Ch Tích ch gì? Nh ng ta không ph i Ch Tích”.

ng Uyên thoáng ng n ng i.

Nhan m ti n g n m t b c, nho n mi ng c i b o: “Ng i nói, i khi m t ng i nhìn th y tr l i, nh t nh s nh n ra ta... Hóa ra, c ng ch là vui mi ng nói b a mà thôi”. V n nàng c ngh tuy i ph ng ch a t ng nói ra, nh ng trong lòng ít nhi u c ng có chút yêu thích v i mình, hóa ra t u chí cu i u ch là ot ng n ph ng c a m t mình nàng.

“Nhan m?” M t tia sáng lóe qua trong m t h n, kinh ng c r i n s ng s luân phiên xu t hi n, cu i cùng bi n thành m t th c m xúc ph c t p khôn cùng, nh th có th gì ó v a v t ra kh i t m ki m soát.

“Cu i cùng ng i c ng nh ra r i , v y ng i nh báo áp ta th nào?” Nàng rõ ràng không h mu n th t nh ng l i này, nh ng v n không t ch c. au n khi móc ra n a qu tim, s ng không b ng ch t trên Thiên Hình ài, v ng b n ngày ngày êm êm, nh ng c m xúc b è nén này, cu i cùng c ng có lúc ki m ch không n i n a mà t tuân trào.

ng Uyên ng ó, v m t b t l c, th m chí có chút u o i n m t n c i: “Ng i nói cái gì thì là cái y... Ng i mu n th gì?”.

Ng i mu n th gì?

Câu h i này, Nhan m t ng a Nhai h i qua h n, nay th i th ã i thay, phen này n l t h n quay sang h i nàng.

Nhan m nét m t c ng nh c, ch ng bi t nên khóc hay c i: “Quãng th i gian ó... ta d ng nh ã có chút ph i lòng ng Uyên Quân ng i, ã v y ng i li u có th áp tr tâm nguy n này c a ta?”. N u nh i ph ng ng ý, th thì có là cùng tr i cu i t nàng c ng s theo cùng. Cho dù h n không b ng lòng, nàng c ng s không eo bám dai d ng, ây là nàng cam tâm tình nguy n.

“Nhan m, lo i l i nói ùa này không th tùy ý nói cho vui mi ng c
âu.”

Nhan m t nhiên c m th y n c c i, t i sao khi nàng nói chuy n luôn có
ng i c m th y nàng ang bong ùa, còn Ch Tích nói gì, x a nay l i ch a t ng
có ai h i ng c l i: “Ng i ang nói ùa y ?”.

Nàng nhún vai: “L i nói ùa không ph i nói cho vui mi ng, ch ng l c
ph i nghiêm túc mà nói ?”.

ng Uyên bình l ng nhìn nàng, nh ang cân nh c gì ó, r i m i th p gi ng
b o: “Ng i v n d âu ph i th này”.

Nhan m ngo nh u sang nhìn ám sen cu ng cành an xen, trên môi là
m t n c i: “ ó là do ng i tr c ây không nhìn th y, ch ta v n d ã là th
này”.

Nàng n nay v n không th quên, th nên ã m t t ch h t l n này n l n
khác, lòng tr i d y nh ng ý ngh cay c, nói chuy n c ng tr nên chua cay,
th t s khi n ng i khác khó có c m tình.